Mensahe Dalawa

Ang Ikalawang Yugto ng Awit ng mga Awit—
Tinawag upang Mailigtas
mula sa Sarili sa pamamagitan ng Pagiging Kaisa ng Krus

Babasahin sa Kasulatan: A. A. 2:8—3:5; Mat. 3:13-17; 21:32; 16:24

I. Kailangan nating makita na ginagabayan tayo ng Awit ng mga Awit tungo sa pagkaunawa at pagkakilala kay Kristo bilang ating nabuhay na muli, umakyat sa langit, iniluklok sa trono, at darating na Hari, na isinasagisag ni Solomon:

A. Ang unang yugto ng paghahabol ng naghahanap na mangingibig ay naghahayag kung gaano kahalaga sa kanya ang Hari; subalit sa ikalawang yugto ng kanyang paghahabol, ang Hari ay ang sentro, at ito ang panahon para sa Hari na pahalagahan siya, tingnan siya, at naisin siya—2:14.

B. Sa unang yugto ng ating paghahabol kay Kristo, si Kristo ay para sa akin; ngayon, ako ay para kay Kristo; inihahayag ng Awit 45 na kung mayroon tayong magiliw na pag-ibig para sa Panginoon Hesus bilang ating Hari, ang ating dila ay magiging panulat ng isang bihasang manunulat, handang isulat ang ating pag-ibig para sa Kanya at ang ating papuri sa Kanya sa pamamagitan ng ating pagdaranas at pagtatamasa sa Kanya sa lahat ng kung ano Siya—b. 1; Mat. 12:34b; 2 Cor. 3:3, 6; Isa. 6:5-7.

II. Sa Awit ng mga Awit 2:8—3:5, ang mangingibig ni Kristo ay tinatawag Niya upang mailigtas mula sa sarili sa pamamagitan ng kanyang pagiging kaisa ng krus; tatlong napakahahalagang salita ang tumutulong sa atin upang bigyang-kahulugan ang seksiyong ito—*krus, sarili,* at *pagsisiyasat sa sarili.*

III. "Ang tinig ng aking giliw! Narito, Siya'y dumarating, / Palukso-lukso sa mga bundok, / Palundag-lundag sa mga burol. / Ang aking sinta ay tulad ng [gasela] o ng batang usa. / Tingnan mo, siya'y nakatayo sa likod ng ating [pader]; / Sa mga bintana'y sumisilip, / Sa mga durungawa'y nagmamasid"—2:8-9:

A. Matapos na ang naghahanap sa Panginoon ay magkaroon ng ilang tagumpay sa paghahabol kay Kristo para sa kanyang kasiyahan, nahulog siya sa pagsisiyasat sa sarili, na nagiging isang paghihiwalay gaya ng isang pader na naglalayo sa kanya sa presensiya ni Kristo—b. 9.

B. Ang pagsisiyasat sa sarili ay ang suriin ang sarili sa pamamagitan ng pagtingin sa loob ng *sarili* at pag-aanalisa sa sarili; ang sarili ay nabubuoan ng pagsisiyasat sa sarili—cf. 1 Cor. 4:3-4.

C. Kailangan nating tumingin palayo tungo kay Hesus; ang ating sarili ay hindi karapat-dapat tingnan—Heb. 12:1-2a; Juan 3:14-15; 12:31-32; Bil. 21:4-9.

D. Ang Kanyang paglukso sa mga bundok at paglundag sa mga burol tulad ng gasela o batang usa ay sumasagisag sa kapangyarihan ng pagkabuhay na muli ni Kristo upang daigin ang lahat ng paghihirap at balakid; bilang kapangyarihan ng pagkabuhay na muli, Siya ang lumulukso sa bundok at lumulundag sa burol na Kristo—A. A. 2:8-9.

E. Ang naghahanap sa Panginoon ay nadidismaya sa kanyang pagsisiyasat sa sarili, subalit tinatawag siya ng Panginoon tungo sa tagsibol —bb. 10-11; cf. Heb. 3:7-8; Juan 8:58.

F. Kapag tumitingin siya sa kanyang sarili, ito ay taglamig ng pagkakahimbing; kapag tumitingin siya palayo tungo sa nabuhay na muling Kristo, pumapasok siya sa yugto ng tagsibol, ang yugto ng pagkabuhay na muli—A. A. 2:10-13.

G. Ang lihim sa tagumpay ay ang hindi kailanman tumingin sa ating sarili nang hiwalay kay Kristo at hindi kailanman isaalang-alang ang sarili na labas kay Kristo—Heb. 12:1-2a.

IV. "O kalapati ko, na nasa mga [bitak] ng bato, / Sa puwang ng bangin, / Ipakita mo sa akin ang iyong mukha, / Iparinig mo sa akin ang iyong tinig; / Sapagkat matamis ang iyong tinig, / At ang iyong mukha ay kaibig-ibig"—A. A. 2:14:

A. Naililigtas tayo mula sa sarili sa pamamagitan ng ating pagiging kaisa ng krus sa kapangyarihan ng pagkabuhay na muli ni Kristo sa pamamagitan ng Kanyang pakikisalamuha—b. 14:

1. Ninanais ni Kristo na ang naghahanap sa Kanya, ang Kanyang kalapati, ay patuloy na manatili sa naipako sa krus na kalagayan, iyon ay, manatili sa Kanya bilang mga bitak ng bato, sa puwang ng bangin—b. 14; Gal. 2:20; 1 Cor. 15:31; 2 Cor. 4:10-11.
2. Gayunpaman, ang manatili sa krus ay isang mahirap na bagay, tulad ng pagpasok sa mga bitak ng bato at sa puwang ng matarik na bangin ng mga bundok sa pamamagitan ng bako-bakong daan.
3. Ang ating pagkakapako sa krus ay hindi sa pamamagitan ng ating natural na buhay o kalakasan kundi sa pamamagitan ng kapangyarihan ng pagkabuhay na muli, sa pamamagitan ng presensiya ng Kristong lumulukso sa bundok at lumulundag sa burol, ang "usa ng pagbubukang-liwayway"—Awit 22 pamagat; Kaw. 4:18.
4. Upang mapalakas at mahikayat ang Kanyang mangingibig na bumangon at umalis sa kanyang mababang sitwasyon sa kanyang pagsisiyasat ng sarili, pinalalakas siya ni Kristo sa pamamagitan ng pagpapakita sa kanya ng kapangyarihan ng Kanyang pagkabuhay na muli (A. A. 2:8-9), at hinihikayat Niya siya sa pamamagitan ng yumayabong na kayamanan ng Kanyang pagkabuhay na muli (bb. 10-13).
5. Sa pamamagitan ng kapangyarihan ng pagkabuhay na muli ni Kristo, hindi sa pamamagitan ng ating natural na buhay, na tayo, ang mga mangingibig ni Kristo, ay nagpapasya na kunin ang krus sa pamamagitan ng pagtatatwa sa ating sarili; sa pamamagitan din ng kapangyarihan ng pagkabuhay na muli ni Kristo na tayo ay nabibigyang-kakayahan na maiwangis sa Kanyang kamatayan sa pamamagitan ng pagiging kaisa ng Kanyang krus—Mat. 16:24; Fil. 3:10; Roma 8:13.
6. Ang realidad ng pagkabuhay na muli ay ang malahanging Kristo (Juan 11:25), na bilang napasukdol na Espiritu ay naninirahan sa loob at naisasama sa ating naisilang na muling espiritu (Roma 8:16; 1 Cor 6:17).

B. Sa gayong pinagsamang espiritu na tayo ay nakikibahagi at nararanasan ang pagkabuhay na muli ni Kristo, na nagbibigay-kakayahan sa atin na maging kaisa ng krus upang mailigtas mula sa sarili at matransporma tungo sa isang bagong tao sa bagong paglikha ng Diyos para sa katuparan ng ekonomiya ng Diyos sa pagtatayo ng organikong Katawan ni Kristo.

V. Kailangan nating mamatay araw-araw, pasanin ang ating krus araw-araw, naiwawangis sa kamatayan ni Kristo sa pamamagitan ng Espiritu bilang kapangyarihan at kayamanan ng Kanyang pagkabuhay na muli para sa kapakanan ng Kanyang Katawan—15:31, 36; Luc. 9:23; Fil. 3:10; cf. Hos. 6:1-3:

A. Kailangan nating tahakin ang daan ng katuwiran sa pamamagitan ng pagpasok sa pangitain at ministeryo ng kapanahunan, kinikilala na tayo ay mainam lamang para sa kamatayan at paglilibing upang matamasa natin ang bukás na kalangitan, ang bumababang Espiritu ng Diyos, at ang pagsasalita ng Ama—Mat. 3:13-17; 21:32; cf. Ezek. 3:1-3.

B. Kailangan nating tamasahin ang mahalagang kamatayan ni Kristo kasama ang matamis na bisa nito at ang mahalagang pagkabuhay na muli ni Kristo kasama ang nagtataboy na kapangyarihan nito sa loob ni Kristo bilang ang timpladang Espiritu para sa buhay-ekklesia—Exo. 30:23-25; Roma 14:17-18; cf. Fil. 1:19-21; 2:13; 3:10; 4:11-13.

C. Kailangan nating pasanin ang krus, na nangangahulugang kunin ang kalooban ng Diyos; ang krus ay ang kalooban ng Diyos, at ang kalooban ng Diyos ay ang ating pagkain—Mat. 26:39; Heb. 10:5-10; Juan 4:34:
   1. Ang iisang ekklesia ay kalooban ng Diyos, at bawat kapatid sa ekklesia ay kalooban ng Diyos; kaya, ang pasanin ang krus ay ang pasanin ang ekklesia at pasanin ang lahat ng banal upang tayo ay magkaroon ng tunay na kaisahan—Efe. 4:1-3; 1 Cor. 1:10; Fil. 2:2.
   2. Ang kaisahan sa dibinong kaluwalhatian ay naisasarealidad kapag ang sarili ay lubusang naitatatwa, at tayo ay nakasentro sa Katawan, hindi nakasentro sa sarili—Juan 17:21-23; 1 Cor. 12:24-25.
   3. Ang krus ay ang kalooban ng Diyos sa ating panlabas na kapaligiran at ang pagpatay ni Hesus sa ating panloob na katauhan, na gumagawang magkasama upang patayin ang ating natural na tao at hubugin tayong muli ng Diyos ng pagkabuhay na muli—2 Cor. 4:10-12; 12:7-10; 13:3-4.
   4. Ang pasanin ang krus para sa Katawan ay ang hayaang mamagitan ang kapayapaan ni Kristo sa ating mga puso, kunin ang nagpapatawad na Panginoon bilang ating buhay, tanggapin ang mga mananampalataya ng Panginoon, at lumayo sa mga nagsasanhi ng mga pagkakabaha-bahagi at nagpapalaganap ng kamatayan—Col. 3:12-15; Kaw. 25:15, 20, 26; Roma 15:7; 16:17; Bil. 6:6-7; Lev. 5:2.

D. Kailangan nating tamasahin ang napako sa krus at nabuhay na muling Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay upang maging solusyon sa lahat ng suliranin sa buhay-ekklesia—1 Cor. 1:9; 2:2; 15:45b, 58.

E. Kailangan nating kainin ang napako sa krus at nabuhay na muling Kristo bilang puno ng buhay, kinukuha Siya bilang ating pang-araw-araw na "antibiyotiko"—Apoc. 2:7; 1 Ped. 2:24; 3:18; Juan 6:57.

F. Kailangan nating tamasahin ang napako sa krus, limitadong Hesus bilang lupain ng trigo at ang nabuhay na muli, walang limitasyong Kristo bilang lupain ng sebada—Deut. 8:8; Juan 12:24; 6:9.

G. Kailangan nating tamasahin ang napako sa krus na Kristo bilang ating espiritwal na bato sa pamamagitan ng pag-inom sa Kanya at pagpapadaloy sa Kanya bilang tubig ng buhay sa pagkabuhay na muli upang iligtas tayo mula sa inikidad ng santuwaryo—1 Cor. 10:4; Juan 19:34; Exo. 17:6; Bil. 20:8; 18:1; Jer. 2:13; Juan 7:37-39; Ezek. 47:1; Apoc. 22:1.

H. Kailangan nating kunin ang napako sa krus at nabuhay na muling Kristo bilang ating pinaninirahang lugar, ating dakong kublihan, ang lihim na dako ng Kataas-taasan—A. A. 2:14; Awit. 90:1; 91:1; 31:20; 83:3; Isa. 32:2; Exo. 33:22; cf. Mat. 6:6; Juan 14:23.

I. Kailangan nating mamuhay ng isang dalisay at simpleng buhay ng pagtitiwala sa Diyos sa gitna ng halo-halo at komplikadong sitwasyon—A. A. 2:2; 1 Hari 7:17-20; Mat. 6:28.

J. Kailangan nating patuloy na ensayuhin ang ating espiritu upang itatwa ang sarili, na kapwa pagsasakatawan ni Satanas at ang kaluluwa na nagdedeklara ng pagsasarili mula sa Diyos—Roma 1:9; Mat. 16:22-24.

K. Kailangan nating sundan ang huwaran ng Panginoong Hesus, na namuhay ng isang napako sa krus na buhay upang ihayag ang dibinong buhay, ipinamumuhay ang mga dibinong katangian bilang Kanyang mga pantaong kagalingan; ang sundan Siya bilang ating modelo sa pang-intrinsikong paraan ay ang taglayin sa ating katawan ang mga tatak ni Hesus sa pamamagitan ng biyaya ni Kristo—Juan 5:30; 1 Ped. 2:21; Gal. 6:17-18.

L. Kailangan nating maglingkod sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos para sa kaluwalhatian ng Diyos at walang pagtitiwala sa ating sarili—Fil. 3:3; 1 Tes. 3:13; 2 Cor. 4:5; 1 Cor. 10:31; cf. Kaw. 25:28; 28:25-26; 29:23.

M. Kailangan nating makita ang pangitain hinggil sa napako sa krus na Kristo at iaplay ang krus ni Kristo sa ating mapapait na sitwasyon at sa ating mapait na katauhan upang tamasahin ang nabuhay na muling Kristo bilang ating Tagapagpagaling at nagpapagaling na kapangyarihan —Exo. 15:22-27; 1 Ped. 2:24; Apoc. 2:7; Mat. 9:12.

N. Kailangan nating "paganahin" ang kautusan ng pumapatay at bumubuhay na muling Espiritu ng buhay, pinananatili ang ating sarili sa palagiang pakikipag-ugnayan at paghipo sa Panginoon, upang manatili sa dibinong pamamahagi para sa dibinong ekonomiya—Roma 8:2, 10, 6, 11, 13.

VI. Ang kinalabasan ng ating pagkakaligtas mula sa sarili sa pamamagitan ng ating pagiging kaisa ng krus ay yaong nararanasan natin ang pagyabong ng pagkabuhay na muling buhay, nararanasan at natatamasa natin si Kristo, lumalago tayo sa dibinong buhay, pinagaganda tayo sa pamamagitan ng transpormasyon, at nagiging may kamalayan tayo hinggil sa Katawan ni Kristo at namumuhay sa Katawan, sa pamamagitan ng Katawan, at para sa Katawan—Fil. 3:10; Col. 2:19; Roma 12:4-5, 15; 1 Cor. 12:12-27.

© 2026 Living Stream Ministry